

Advokát Zdeněk Koudelka: SPOR O ŠEVČÍKA JE SPOR O CHARAKTER STÁTU

- CZ24 News | 14. března 2023

ČESKO: Na děkana Národohospodářské fakulty Miroslava Ševčíka je vytvářen tlak, aby odstoupil, protože se účastnil protivládní demonstrace 11. 3. 2023 na Václavském náměstí v Praze. Já si jej za veřejné vystupování vážím.

Je dobrou vlastností některých vědců, odborníků a akademiků, že se nezavírají do svého oboru, ale jsou společensky angažováni. To, že se Miroslav Ševčík účastnil demonstrace, je jeho ústavně zaručené právo, za které nemůže být trestán. Je jedno, zda se demonstrací člověk účastní jako řečník, pasivní účastník, podívá se ze zvědavosti či náhodně. Demonstrace se vládě nelíbí, ale lidé se v demokratickém státě nemusí účastnit jen akcí, které se vládě líbí.

Miroslav Ševčík se na závěr demonstrace setkal s policií zbitým člověkem, který se na něj obrátil o podporu. Miroslav Ševčík projevil lidskost, když takového člověka vyslechl a snažil se zjistit, proč policie jako ozbrojená represivní složka vlády, činí to, co činila. Je projevem jeho statečnosti, že se nebál, ptal se policie, proč tak jedná, neodvrátil oči a neutekl od násilí činěného ve jménu vládní moci.

Provládní novináři šířili informace vyvolávající dojem, že se Miroslav Ševčík chtěl účastnit zcizení vlajky cizího státu. To popřel a já mu věřím. K čemu by mu taková vlajka byla? Lidé, kteří demonstrovali proti vládě, užívali státní vlajky a zemské vlajky moravské a české. Kupodivu na budově Národního muzea, které je dneska státní, ale vzniklo jako historická instituce zemské šlechty a vědců Království českého, tedy České země, se nenajde místo pro českou zemskou vlajku. Tož tak. Také mám vlajku, a to moravskou. Každý si zvolí tu, kterou chce.

Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny

Ze zpráv a videí, které hojně kolují po internetu, jsem si vytvořil názor, že Miroslav Ševčík se do muzea nedobýval a žádnou vlajku nestrhával, ani se o to nepokusil. Jen chtěl vědět, proč policie činí takto nepatřičně. Z autentických videí lze získat dojem, že situaci vyhrotila útokem do davu policie, na pokyn jednoho tajného. O ochranu žádné vlajky nešlo.

Protože vyprovokování střetu spátruji ve značné míře v jednání policie a videa zachycující celou událost jsou veřejně dostupná, a zároveň je pro mne nedůvěryhodná kontrola postupu police Ministerstvem vnitra či vládní Generální inspekcí ozbrojených sborů, je na místě využít postup, jaký byl užit po 17. listopadu 1989. Poslanecká sněmovna může zřídit Vyšetřovací komisi pro vyšetření postupu policie na demonstraci 11. 3. 2023. Vládní strany mají ve sněmovně většinu a je v jejich moci parlamentní kontrole zamezit, ale ať se ukáže, kdo chce objasnit průběh událostí, a kdo chrání vládní moc a její represivní aparát.

Jako před únorem 1948

Ale zpět k Miroslavu Ševčíkovi. Ten přirovnal policejní zásah k Palachovu týdnu v lednu 1989. Jsem Moravan, Palachův týden jsem přímo nezažil. Současný hon na Miroslava Ševčíka, aby rezignoval na svou funkci, přirovnávám k době 1945-48. Byla to doba, kterou řadíme mezi demokracii, ale demokracii omezenou. Postupně se utahovaly šrouby. Jednak byli i za použití médií diskreditováni

příslušníci některých stran, jako byli agrárníci a národní demokraté, kteří nesměli obnovit politickou činnost. I na Ševčíka je útočeno pro jeho politickou aktivitu, kdyby byl členem vládní strany, tož to by nevadilo. Podporovat veřejně opozici, to je však něco jiného. Ale to je plíživý nástup totality.

Nejde o věc ojedinělou. Předseda advokátní komory Robert Němec zveřejnil text: [Projevy advokátů-politiků nejsou stanovisky ČAK ani advokacie \(Advokátní deník 22. 2. 2023\)](#), v kterém vyzval některé politicky činné advokáty, aby zvážili pozastavení výkonu advokacie. Ze souvislostí je zřejmé, že se to mělo týkat těch protivládních, ne provládních. Němec zatím jen nabádá některé advokáty, aby zvážili, zda nepozastaví výkon advokacie, ale to může být jen předstupněm k akcím zákazu výkonu povolání či vyakčnění nepohodlných osob, známé po únoru 1948. Představme si, že by ministr průmyslu a obchodu vyzýval živnostníky, kteří se účastnili protestů proti vládě, aby zvážili, zda nepozastaví výkon své živnosti. Výrok R. Němce jen dokresluje utahování šroubů dnes ve srovnání se svobodnými 90. lety 20. století. V roce 1999 zaútočily některé státy NATO na Jugoslávii. Byl jsem advokát, poslanec a odpůrce tohoto válečného útoku. Někteří jiní občané a asi i advokáti válečný útok podporovali. Nepamatuji se však, že by tehdejší předseda advokátní komory Karel Čermák jednu nebo druhou skupinu vybízel k pozastavení výkonu advokacie. Kam jsme se to dostali a kam spějeme? Pakliže vnímám jako nepřijatelné, kdyby ministr průmyslu a obchodu vyzýval protivládně naladěné živnostníky, aby zvážili pozastavení své živnosti, či aby primátorka města Brna vyzvala protivládně naladěné občany Brna zvážít své vystěhování, považuji za nepřijatelné, aby předseda advokátní komory vyzýval protivládní advokáty „zvážít pozastavení výkonu advokacie“ či rektor vyzýval děkana k rezignaci.

Na Miroslava Ševčíka nyní vytváří tlak rektor Vysoké školy ekonomické. Jako předseda advokátní komory vyzval protivládní advokáty, aby zvážili pozastavení advokacie, vyzval rektor Miroslava Ševčíka, aby rezignoval na funkci děkana. Předtím byl vystaven podobnému tlaku ze strany ministra školství. Kroky rektora i ministra vůči Ševčíkovi hodnotím jako návrat před listopad 1989. I tam by bylo tehdejšímu rektorovi a ministru nemilé, kdyby se nějaký akademik, natož funkcionář účastnil Palachova týdne či jiného projevu odporu k politice vlády. Řada akademiků musela po roce 1968 svou profesi opustit. Cílem tlaku je vytvořit atmosféru omezení svobody a autocenzury, kdy se akademici budou bát a zdržovat se veřejných vystoupení, aby neohrozili svou kariéru. Tedy projevy protivládních. Ty vládní jsou moci milé a v pořádku.

Ovšem rektor je představitelem samosprávy, tedy veřejné moci. I zde zatím platí politická práva a názorová pluralita. Učitelé i studenti mohou vládě patolízat i vládě odporovat a to je nečiní méně způsobilým k akademické činnosti, funkcím či studiu. Naopak na západních univerzitách je časté, že akademici jsou v první řadě různých protivládních protestů. A rektor či ministr školství, který by z toho chtěl vyvozovat důsledky, by se lidsky znemožnil.

Ševčíkovi přeji výdrž

Miroslavu Ševčíkovi přeji, aby jej neopustil dosavadní lidský přístup v pomoci policii zbitým i statečný přístup vyjádření veřejného odporu proti represivním zásahům vládní moci, byť je za to potahován v médiích a na pracovišti. Tomu se nositel viditelného protivládního názoru nevyhne. I v době normalizace provládní média ostouzela chartisty a jiné odpůrce vládní zvůle, aktivističtí provládní novináři za druhé pomnichovské Československé republiky i Protektorátu Čechy a Morava útočili na podvrtné živly, jako byli bratři Čapkové a další. Masaryka aktivističtí studenti za potlesku značné části médií vykřičeli z přednášky a vymlátili mu okna. A to jen pro jeho činnost veřejnou v rámci boje o pravost rukopisů a za hilsneriády.

Miroslava Ševčíka čeká boj a nebude jednoduchý. Je správné jej v tomto boji podpořit. Nejde jen o něj. Je to boj o charakter státu a naši svobody. Pokud se vládní moci podaří zastrašit protivládní akademiky, tak u toho nezůstane. Půjde dál, vůči všem. Jsme v čase zápasu o svobodu projevu a

hlavně i svobodu po projevu. Je to na nás.

AUTOR: Zdeněk Koudelka

[ZDROJ](#)